

Tieteen Keijukaismaa

Suomentanut Selma-täti.
(Jatkoa)

Nyt, uskotteko kertomani keijukaismaan olemassaoloon? Ja välittekö siitä? Voitteko mielikuvituksissanne nähdä Kiinteysvoima-keijukaisen kuinka hän on aina valmiina liittämään yhteen atoomeja kun ne lähestyvät toisiaan; ja näettekö Painovoima-keijukaisen vetävän sadepisaroihin maahan, ja Kristalliseerattumis-keijukaisen tekevän lumihiutaleita pilvissä? Voitteko mielikuvituksissanne nähdä pientä valo- ja lämpösäteitä matkalla auringosta maahan? Haluatteko tutustua erääseen Sähkö-nimiseen keijukaiseen joka heittelee tuliviivoja halki taivaan ja synnyttää jyrinän ilmassa? Tahoisitteko tietää miten aurinko tekee kuvia maailmasta, jonka päälle se paistaa, että me voimme kantaa taskussamme valokuvia eli auringon tekemiä kuvia mailman ihanista maisemista? Oletteko uteliaita tietämään jostain kemiallisesta toiminnasta, joka tekee suuria ihmeitä maassa, vedessä ja ilmassa? Jos teillä on halua päästä tieteen keijukaismaahan ja tutustua kaikkiin näihin keijukaisiin, niin tietysti kysytte: kuinka sitten pääsemme sinne tieteen keijukaismaahan?

Sinne on vaan yksi tie. Teidän täytyy tehdä kuten teki se jalo ritari ja se talonpoika sadussa; teidän täytyy avata silmäne näkemään. Näkemistä ei teiltä puutu, jokainen esine ympäristössänne sisältää jonkin kertomuksen eli sadun jos vaan kosketatte sitä mielikuvituksen taikasauvalla. Olen usein ajatellut nähdessäni sairaita lapsia kuletettavan kadulla tai makaavan sairaalassa samalla kun toiset lapset telmien leikkivät ulkosalla. Olen ajatellut kuinka paljon onnellisemmaksi sairaiden lasten elämä voitaisiin tehdä jos heille kerrotaisimme kertomuksia niistä keijukaisista, jotka ovat piiloutuneena jokaiseen esineeseen heidän ympärillään. Heidän ei edes tarvitse liikkua vuoteiltaan, sillä auringon säteet voivat tulla sinne heidän luokseen ja auringon säde yksistään sisältää niin paljon kertomuksia, että niitä riittäisi kokonaiseksi kuukaudeksi. Tuli uunissa, lamppu vuoteen vierellä, vesi lasissa, karpänen katossa, kukkanen ruukussa, kaikki esineet, mikä hyvänsä sisältää historian ja voi meille näyttää tieteen näkymättömiä keijukaisia.

Mutta ennenkuin voitte niitä nähdä täytyy teillä olla halu niitä näkemään. Jos te elätte elämänne läpi ajatellen kaikista elämänne tarpeista, että ne ovat vaan niin paljon syötävää, juotavaa ja muuten käytettävää, ette te koskaan voi nähdä tieteen keijukaisia. Mutta jos kysytte itseltänne kuinka kaikki asiat tapahtuvat; jos kuuntelette tuulen huminaa ja haluatte tietää mistä ja miksi se puhaltuu; jos kysytte kukkaselta minkätähden se aukeaa auringon paisteesta ja sulkee itsensä myrskyssä; ja jos ette voi vastata tekemienne kysymyksiin, niin silloin tietysti ryhdytte etsimään vastausta niihin kirjoista, tai tekemään kokeiluja ja tutkimaan saadaksenne vastaukset kysymyksiinne, ja silloin te opitte tuntemaan nämä keijukaiset ja rakastamaan niitä.

En neuvo teitä alinomaan kysymään näistä asioista toisilta

Lasten Osasto

ihmisiltä sillä usein nopeaan annettu vastaus myöskin nopeaan unehtuu, vaan vaivalla hankittu tieto säilyy ikuisesti. Esimerkiksi, jos kysytte mitenkä sade kuivuu maasta niin teille tavallisesti vastataan, että "aurinko sen kuivaa" ja te tyydytte siihen selitykseen. Mutta jos pidätte märkää nenäliinaa lähellä kuumaa uunia ja tarkastatte kuinka siitä höyry kohoaa ylös sen kuivuessa, niin silloin saatte käsityksen siitä miten lämpö imee kosteuden maasta ja hojottaa sen ilmaan.

(Jatketaan.)

HANNA, WYO.

Tervehdys täältä kaikille Toverittaren lukijoille. Tämä on ensimmäinen kyhäykseni lehden palstoille. Taitaa tämä tulla kovin yksinkertainen, mutta kasvan siinä toivossa, että oppini ja kykyntkin vielä kasvavat ja että osaan vielä jolloinkin kirjoittaa paremminkin. Olen 11 vuotta vanha ja käyn koulua. Täällä herätettiin eloon Ihanneliittokin uudelleen kun se on ollut hetken aikaa nukkuksissa. Liitto valitsi minut kirjeenvälhtäjäksi Toverittarelle. Kerron siis mitä me ihanneliittolaiset hommaamme. Me olemme opetelleet siellä esiintymään runoilla, lauluilla ja kertomuksilla ja olemme siellä leikkineet ja pitäneet hauskaa.

Toivon hauskaa kevättä Toverittaren lukijoille.
Toveriuudella, Taimi Thompson.

FORT BRAGG, CAL.

Nuorisoliiton kokous pidettiin maaliskuun 16 p. jossa oli vähän osanottajia, mutta enempi kuitenkin kuin edellisessä kokouksessa. Useampia jäseniä saati käydä kokouksissa. Nuorisoliitto päätti viettää osaston kanssa yhteistä Vappujuhlia. Liitto valitsi juhlatuomioron, johon tulivat: Veikko Danska, Lempi Kesti, Miranda Vanhala, Veikko Saari ja Aino Valley. Tämän komitean tehtävään kuuluu hankkia ohjelmaa. Liitolla tulee olemaan markkina-illama huhtikuun 12 p. Tämän illaman ohjelmakomiteaan tulivat Mr. Fräkki, Carl Kesti ja Alex Laine. Valittin komitea käymään nuorisoliiton jäsenten luona hankkimassa tietoja miksi he eivät käy kokouksissa, eivätkä pidä huolta jäsenmaksuistaan. Komiteaan tuli Veikko Danska ja Väinö Saari. Jäsenmaksut liitossa ovat niin pienet, että ne voi hyvin suorittaa kuka hyvänsä. Voisittehan olla jonkun kerran pois liikkuvista kuvista ja tulla nuorisoliiton kokouksiin. Näiden nuorten vanhempain pitäisi pitää huoli siitä, että he käyvät liiton kokouksissa ja maksavat jäsenmaksunsa. Toivon, että kaikki entiset jäsenet sekä paljon uusia saapuu liiton ensi kokoukseen huhtikuun 6 p. Sinne sopii lasten vanhempienkin tulla kuuntelemaan lasten kokousta. — Violet Kesti.

JERSEY CITY, N. J.

Ihanneliiton kokouksessa 2 p. maaliskuuta päätettiin seuraavista asioista: Ihanneliiton toimista pidetään juhlia niin pian kuin saadaan huone. Ohjelmaa juhlaan tulee puhe Tyne Salminen, runo Helmi Lassila, laulua Erik Montonen ja näytelmäkappale "Nouseva kosto." Lisää ohjelmaa valitaan "Toivon" ensi kokouksessa.

Arvo Suojanen muutti vanhempiensa ja siskojensa Violan ja Kyllikin kanssa Concordiin, N. H. Me Jersey "Toivo"-yhdistyksen jäsenen toivomme Arvolle jatkuvaa innoitusta ihanneliitossa toimimaan, että keran tapaisimme toisemme tietoisina luokkatovereina. — Esther Hovi.

LANESVILLE, MASS.

Koska en ole nähnyt täältä Lanesvillistä Toverittaren palstalla kirjoitusta pitkään aikaan, niin minä ajattelin että kirjoitan vähän meidänkin toiminnasta.

Meillä on täällä Ihanneliitto toiminnassa ja olemme pitäneet iltamia viintimme mukaan. Meillä on ilta ma huhtikuun 5 p. jossa esitämme Selma Loukolan kirjoittaman näytelmän "Oikealle tielle", ja muuta arvokasta ohjelmaa.

Ilmat ovat olleet kaunit koko talven, eikä ole ollut luntakaan, että olisi mitään halttua tehnyt, joka on ollut hauskaa meille lapsille. — Eikä nyt lopetan ja kirjoitan toiste enempi. Tervehdys kaikille pikku lukijoille. — Carl Jacobson.

KOIVULAN LASTEN PUNAINEN LIPPU

Kirj. I—a J—n.

Työmies Antti Koivulan lapsia oli kaikkiaan viisi, joista oli kolme tyttöä ja kaksi poikaa. Vanhin lapsista oli Lyyli, joka oli 1905 vuoden suurlakon aikana kahdeksan vuotias. Sanomme suurlakon aikana, sillä juuri tuon suurlakon aikuiset tapahtumat, kokoukset, kulkueet y.m. painuivat syvälle Koivulan lasten mieliin ja antoivat heidän leikeilleen aivan uuden käänteen ja olivat ikäänkuin lähtökohtana heidän elämänsä vastaisille vaiheille.

Vaikkakaan eivät he itse saaneet olla mukana kaikissa näissä suurten ihmisten touhuissa, niin seuraamalla tarkkaan vanhempainsa puhelua saivat he käsityksen, että jotakin sangen tärkeää on tekeillä. Suurlakon toisen päivän iltapuolella, kun työväen suuri juhla kulkue marssi Koivulan asunnon ohitse oli Koivulan akkunassa viisi paria uteliaina, tähti-kirkkaita silmiä, jotka äärimmäisellä mielenkiinnolla seurasi ohia kulkevaa kulkueita. Tuossa kulkueessa oli jokin, joka erikoisesti veti akkunasta tähtystävien lasten huomiota puoleensa ja se oli: suuri punainen lippu, joka liehui kulkueen etupäässä. Nyt tiesivät lapset mitä on leikitävä. Tuo ainainen talosilla olo joutaa nyt syrjään, ja nyt leikitään lakkoa. Kaikki työt on seisautettava. Puuheloset, nuket y.m. leikkikalut koottiin nurkkaan ja Pentin pieni vesimylly pihamaan ojaan jassuun panemassa salpaan ja niin oli lasten kaikki tavalliset työt seisauksissa. "Nyt on vaan järjestettävä vaatimaan oikeuksiaan." — Niin olivat he aamulla kuulleet isänsä sanovan.

Lyyli, joka oli parhaiten ymmärtänyt aikuisten keskustelua ja oli kuullut, että he perustavat yhdistyksiä, sanoi: "Mekin perustamme yhdistyksen," josta innostuneena nuoremmat kertivat: "Yhtyttykseen, yhtyttykseen!" "Yhdistyksellä tulee olla esimies, joka kantaa lippua," neuvoi Lyyli edelleen, itseään ymmärtämättä sen enempää yhdistysten rakennetta. Niin valitsi Lyyli itse itsensä "esimieheksi" huolimatta Pentin vastaväitteestä, joka vanhinpana miespuolisena jäsenenä luuli itsellään olevan siihen etuoikeuden.

Kun nyt lasten mielestä oli yhdistyksen järjestäminen suoritettu esimiehen valitsemisella — sillä luonnollistahan oli, että he toiset olivat sen jäseniä — tahtoivat hekin toimeenpanna suuren mielenosotuskulkueen, jonka tärkeimpänä tekijänä täytyy olla punainen lippu.

"Punainen lippu, punainen lippu," puhelivat lapset penkoessaan äidin laatikoita ja koreja. Vihdoin löysivät he — isoisän merimatkoilta tuoman — suuren punaisen nenäliinan, jossa oli hienot mustat rannut reunoilla ja niitä ei ollut siinä aikuisten

Helmin kevät

"Oi, äiti, talviko nyt jättää maan, ja kevät onko tullut ihanainen? Nytkö vuoteeltani ulos käydä saan?"

vastaa mulle äiti armahainen"

Näin haastaa lapsi, sairas pienenäinen, mi kauan riutunut on vuoteellansa; poskilla hohde sairas, kuumeinen, ja varjo kuolon pilkkukulmilansa.

"Niin, lapsi kulta, kevät tullut on, se voittanut on talven hiyen hallan, sa myöskin pääset ulos luontohon on saanut kevät hallitsevan vallan".

Näin äiti lohdututteli pienenäisen, ja vuotehen hän luokse lasin siirtää, Ulos rientää, salatakseen kyynelelen ja tuskan, mikä sydämessä piirtää...

"...On varat kaikki, kaikki loppunut..."

Oih...! Kuinka voin ma tämän kaiken kestää..."

Portaille vaipuu äiti murtunut, käy tuskan piirros uusi sydämessä.

Mutt' vuotehella kohoo pikkurinta vaikeasti, valitellen hiljaa — Se Helmin kevättä on ihaninta, kuolon niittäessä kevätviljaa.

On kevät päivä, hiljallensa kulkee saattue hautausmaalle köyhien, Sinne äiti armahansa sulkee lepoon alle turpeen kevään.

E. R—nen.

lipussa. Lapset tiesivät että äiti säilytti tuota nenäliinaa jo kauan sitte kuolleen isoisän muistona, siksi eivät he uskaltaneet leikata pois noita mustia reunojakaan, vaan täytyi sen keltava semmoiseen.

Kiireellä ompeli Lyyli sen pitkän kepin päähän, ja uskon ettei minkään valtakunnan lippu valmistusta ole niin suurella hartaudella seurattu kuin Koivulan pienemmät lapset seurasivat Lyylin valmistelua. Rajaton oli lasten riemu kun he näkivät lippunsa valmiina kohoavan korkealle kepin nokassa, jonka Lyyli nosti olalleen.

Rivi järjestettiin ko'on ja rjän mukaan, Lyyli edelle kantaen lippua, sitten Pentti, Antti ja Hilja. Tyne, joka oli nuorin, istui kätkeyssä, josta hän ilakoiden seurasi isompien hommia. Rivi alkoi marssia ympäri tuvan lattialla, lipun kantajan laulaessa selvällä äänellään: "Työn orjat sorron yöstä nousekaa," jota pienemmät säestivät: "Työn oljat tollon yöttä noutkaa!"

Lasten mielestä oli heidän kulkueensa mahtavan suuri ja jokaisen osanottajan rinnan täytti suuri juhlatunnelma, joka säihkyi heidän kirkkaista lapsen silmistään, kun he ne kohottivat katsomaan katonrajassa liehuvaa punaista lippua — vaikka siinä olikin hienot mustat rannut reunoilla.

(Jatk.)

VAPPU JA LASTEN KEVÄT valmistuvat näinä päivinä. Tilatkaa ajoissa, etette jää ilman. Vappu maksaa 50 senttiä ja Lasten Kevät 25c. Jättäkää tilaus asiamiehillemme tai läheittäkää osotteella

Toveri, Box 99, Astoria, Ore.